

Opakovaná stížnost proti porušení Kodexu ČRo, zákona 484/1991 Sb., a zákona 231/2001 Sb. pracovníky ČRo 1 – Radiožurnálu zveřejněním Kubiceho zprávy, vysíláním nepravdivých informací, manipulací s důkazy z vyšetřování závažného trestného činu a zatajováním důkazů a informací před orgány činnými v trestním řízení – na základě nových skutečností

Odvolání proti „stanovisku“ Rady Českého rozhlasu, zaslanému mi pod č. j. 98/07 ve věci zaslané stížnosti ze dne 15. 8. 2007

Stížnost Parlamentu České republiky na porušení zákona 484/1991 Sb. Radou Českého rozhlasu nereagováním na podstatné aspekty stížnosti, evidované pod č. j. 98/07, nevyrovnáním se s požadavkem na zjištění pravdivých údajů a následnou lživou odpovědí stěžovateli

Stížnost Parlamentu České republiky na porušení povinností dle zákona 484/1991 Sb. Radou Českého rozhlasu

Vzhledem k tomu, že bývalá tisková mluvčí UOOZ Policie ČR Blanka Kosinová zveřejnila v rozhovoru s Milanem Šimou, zveřejněném v týdeníku Reflex 9/2008 pod titulkem „Pitr už možná není naživu“ na str. 64-65 závažné poznatky o zveřejnění Kubiceho zprávy, které se kryjí i s mými dřívějšími informacemi, jejichž zdroj nemohu uvést s odkazem na příslušné ustanovení tiskového zákona o ochraně zdroje, vznikla tak nicméně nová důkazní situace.

Blanka Kosinová konstatovala na str. 65 týdeníku Reflex 9/2008 toto:

„Kdo mohl tušit, že to [Kubiceho zpráva] ještě před zahájením jednání bezpečnostního výboru bude viset na webových stránkách Českého rozhlasu.“

Blanka Kosinová tak potvrdila mou informaci, jejíž zdroj nemohu uvést s odkazem na příslušné ustanovení tiskového zákona o ochraně zdroje, že kopií Kubiceho zprávy v listinné podobě disponoval nejméně jeden zaměstnanec Českého rozhlasu ještě před zahájením jednání výboru. K prozrazení Kubiceho zprávy tak nedošlo v průběhu zahájení jednání nedbalostí některého z poslanců, jak opakovaně a nepravdivě tvrdili novináři. Nejméně jeden zaměstnanec Českého rozhlasu byl v úmyslném kontaktu s osobou, která se prokazatelně dopustila závažného trestného činu porušením zákona o utajovaných skutečnostech. Tento zaměstnanec Českého rozhlasu zná totožnost této osoby – pachatele trestného činu. Výsledek a zároveň důkaz tohoto trestného činu pak použil zaměstnanec Českého rozhlasu jako podklad pro zprávu Českého rozhlasu, kterou zveřejnil ve vysílání a onen podklad na internetových stránkách Českého rozhlasu. Se zveřejněnou zprávou pak bylo v průběhu další doby nezjištěným zaměstnancem nebo zaměstnanci Českého rozhlasu na internetových stránkách Českého rozhlasu dále v průběhu času manipulováno.

V okamžiku, kdy se o totožnost zaměstnance a editoriální postupy v redakci Českého rozhlasu 1 Radiožurnál začal zajímat zvláštní vyšetřovatel Policie ČR a požádal Český rozhlas o součinnost, další nebo též zaměstnanec Českého rozhlasu odstranil již zveřejněné dokumenty, zřejmě s úmyslem ztížit či zcela znemožnit práci orgánu činného v trestním řízení. Důkazy o autorizaci osoby, která smazala soubory z internetového serveru bude mít jeho správce, nebo správce sítě, taktéž zaměstnanci Českého rozhlasu. Český rozhlas prostřednictvím jím pověřené osoby posléze odmítl vydat policii písemný dokument, který byl podkladem pro zveřejněnou elektronickou podobu na internetových stránkách Českého rozhlasu 1 Radiožurnál a sdělit vyšetřovateli další skutečnosti.

Výše uvedená slova tehdejší mluvčí UOOZ P ČR Kosinové dotvrzují, že ke zveřejnění Kubiceho zprávy došlo jinak, než novináři a pověřené osoby Českého rozhlasu tvrdili. Díky tomuto veřejně přístupnému svědectví osoby, jejíž pracovní náplní byl mimo jiné i monitoring veřejných zdrojů a sledování mediálních výstupů UOOZ se touto cestou odvolávám proti „stanovisku“ Rady Českého rozhlasu, zaslanému mi pod č. j. 98/07 ve věci podané stížnosti proti porušení Kodexu ČRo, zákona

484/1991 Sb., a zákona 231/2001 Sb. pracovníky ČRo 1 – Radiožurnálu zveřejněním Kubiceho zprávy a vysílání nepravdivých informací.

Tvrdím stále, že odpovědní pracovníci – redaktori a editoři Českého rozhlasu 1 Radiožurnálu

- **porušili ustanovení 1.3 Kodexu** tím, že zveřejnění „Kubiceho zprávy“ několik dnů před volbami prosazovalo politický zájem ODS a mělo konkrétní důsledky na výsledek voleb.
- **porušili ustanovení 2.10 Kodexu** tím, že neupozornili a neopravili okamžitě ve vysílání podstatné chyby nebo nepřesnosti, kterých se předtím ve vysílání dopustili v souvislosti s odůvodněním a uveřejněním „Kubiceho zprávy“.
- **porušili ustanovení 6.5 Kodexu** tím, že učinili informace jim známé, týkající se okolností zveřejnění „Kubiceho zprávy“ předmětem spekulace politiků, novinářů i občanů až do dnešních dnů.
- **porušili ustanovení 6.8 Kodexu a §2 odst. 1 zákona 484/1991 Sb.** tím, že úmyslně nepravdivě informovali veřejnost o okolnostech získání i zveřejnění značné části kopie dokumentu, známého jako „Kubiceho zpráva“ a manipulovali s časovými údaji i samotným dokumentem. Dokument bez jakéhokoliv vysvětlení čtenářům či posluchačům odstranili z internetových stránek Českého rozhlasu. Posluchač nedostal možnost si svobodně na základě všech dostupných informací vytvořit názor na okolnosti zveřejnění Kubiceho zprávy ani na samotný dokument. Nemá tu možnost dodnes. Zákon přitom říká, že hlavními úkoly veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání jsou zejména poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů.
- **porušili ustanovení 6.6, 6.7 a 6.8 Kodexu** tím, že si neověřili údaje ze zveřejněného dokumentu a nezjišťovali a neověřovali skutečnosti v něm uvedené, jejich pravdivost a úplnost, **PŘESTO ZVEŘEJNILI** tyto neověřené skutečnosti a z dokumentu citovali i ve vysílání zpravodajství a publicistiky, ačkoliv dle bodu 6.7 se zprávou rozumí informace o určitém ději nebo stavu a nikoliv pouhé domněnky a podle bodu 6.8 zpráva musí být založena na zjištěných a ověřených údajích...
- **porušili ustanovení 6.11 Kodexu** tím, že odvysílali informaci, jejíž původ nebyl veřejnosti znám a protože se nezakládala na pravdě, ale pouze na něčích zlovolných domněnkách, prokazatelně její obsah uváděl posluchače v omyl, pro profesionální žurnalisty však na první pohled podezřelými a lehce prověřitelnými informacemi, nelze při hodnocení tohoto zveřejnění použít ustanovení na ochranu zdroje dle bodu 21.11 a 21.12 Kodexu, neb zde nebyla naplněna podmínka veřejného zájmu, kterou bod 21.11 explicitně uvádí jako nutnou pro to, aby bylo možno ustanovení o ochraně zdroje užít. Dopustili se tak nejspíše poškození cizích práv.
- **porušili ustanovení 6.11 Kodexu** tím, že uveřejnili tu část zprávy, která byla klasifikována jako tajná, což bylo zřejmé z charakteru jejího projednávání i informací, které obdrželi novináři na branně bezpečnostním výboru PSP ČR. Tyto jim známé informace o zveřejňovaném dokumentu při zveřejnění zatajili.

I nadále tvrdím s plnou vážností, že management Českého rozhlasu odmítl žádost specializovaného pracoviště Policie ČR o poskytnutí informací a podkladů k vyšetření okolností zveřejnění Kubiceho zprávy. **Odpověď Rady Českého rozhlasu č. j. 98/07 byla v tomto bodě lživá.** Rada přitom mohla zajistit písemnou žádost vyšetřovatele mezi došlou poštou v podatelně ČRo či v sekretariátech odpovědných osob a dohledat tuto korespondenci, neboť se nejednalo o korespondenci soukromou, ale úřední. Rada si zároveň mohla snadno zjistit adresáta této korespondence specializovaného útvaru Policie ČR a mohla si od něj i od odesílatele vyžádat stanovisko k této velmi závažné věci. To neudělala. Rozhodovala tak bez informací, pro rozhodování klíčových. Rada mohla poté dát doporučení managementu Českého rozhlasu či využít své pravomoci k odlišnému stanovisku jak vůči stěžovateli, tak vůči orgánům činným v trestním řízení. Rada nepostupovala dostatečně odpovědně a s vědomím důsledků nepravdivé odpovědi na stížnost. Konstatuji, že **Rada Českého rozhlasu konala i v tak závažné věci nedbale a porušila lživou odpovědí svou povinnost danou jí zejména §4 odst. 1) zákona 484/1991 sb. o Českém rozhlasu.**

Zůstává i nadále otázkou, kterou by měla kvalifikovaně s veřejně dostupnou právní argumentací jako zástupce koncesionářů a nikoliv jako advokát zaměstnanců či managementu zodpovědět Rada, zda příslušní pracovníci Českého rozhlasu 1 svým jednáním v souvislosti se

zveřejněním a následnou nikdy nevysvětlenou manipulací elektronické kopie „Kubiceho zprávy“ nenaplnili i skutkovou podstatu trestných činů dle trestního zákoníku a nevzniká zde povinnost Rady jako zástupce koncesionářů přispět k hájení zákonů ČR tak, jak Rozhlas i Radu zavazuje zákon o Českém rozhlase i další, obecně závazné právní předpisy. V té souvislosti upozorňuji na obecně známý fakt, že nadřování pachatelů trestného činu či napomáhání je také trestným činem. Upozornění a podezření v této stížnosti obsažené má konkrétní adresáty dle jejich odpovědnosti a vyžaduje si kvalifikované a odpovědné posouzení. Rada jako orgán disponuje pravomocemi ke kvalifikovanému a odpovědnému rozhodnutí.

Rada Českého rozhlasu se doposud ale naprosto nevyrovnala s jednotlivými body stížnosti na porušení konkrétních bodů Kodexu a zákona o Českém rozhlase konkrétními osobami konkrétním způsobem tak, jak bylo popsáno v podání ze dne 15. 8. 2007, neseznámila na svém mimořádném zasedání veřejnost s odůvodněním odmítnutí konkrétních bodů stížnosti, jak jí ukládá § 7 odst. 4 zákona 484/1991 Sb., svou odpověď stěžovateli učinila nesrozumitelnou, nepřezkoumatelnou a tudíž formálně i fakticky nedostatečnou.

Rada Českého rozhlasu jako orgán tímto porušila svou povinnost danou jí § 8 odst. 1 písm. g) zákona 484/1991 Sb., § 7 odst. 4 zákona 484/1991 Sb. a jejím jednacím řádem.

Rada mimoto rozhodovala o stížnosti na mimořádném zasedání, nespĺnila zákonnou podmínku zveřejnit na internetové stránce Rady termín zasedání (a to včetně mimořádného) předem a umožnit tak veřejnosti účast na jednání Rady.

Rada Českého rozhlasu jako orgán tímto porušila svou povinnost danou jí zákonem 484/1991 Sb.

Stejně tak Rada porušila zákon 484/1991 Sb. tím, že o stížnosti nerozhodla, ale pouze vydala jakési „stanovisko“, zveřejněné na internetové adrese <http://www.rozhlas.cz/rada/zapisy07/zprava/381784>. Činnost Rady se řídí zvláštním zákonem, který ukládá Radě rozhodovat a Rada nemá právo postupovat jinak, než jak jí zákon přímo ukládá. Odůvodnění musí být součástí rozhodnutí.

Jelikož rozhodování Rady ani odvolání se vůči rozhodnutí či „stanoviskům“ se neřídí lhůtami správního řádu ani jiného zákona, **využívám nových skutečností zjištěných z odpovědi tiskové mluvčí UOOZ Blanky Kosinové, zveřejněné v článku Milana Šímy „Pitr už možná není naživu“ a odvolávám se nyní pro výše uvedené důvody vůči „Stanovisku“ zaslanému mi Radou pod č. j. 98/07 z 19. září 2007 vůči mnou podané stížnosti z 15. 8. 2007 a žádám Radu, aby s plnou vážností projednala toto odvolání, revidovala své „stanovisko“, zjistila si všechna jí k dnešnímu datu dostupná fakta a rozhodla znovu řádným usnesením, tentokrát v souladu se zákonem i Kodexem. Zároveň Radu Českého rozhlasu žádám, aby o svém rozhodnutí, o podkladech a důvodech tohoto rozhodnutí informovala ústně veřejnost na řádně ohlášeném zasedání Rady, aby zveřejnila veškerou korespondenci v této věci s výjimkou dílčích údajů chráněných zvláštními právními předpisy (které lze „začernit“) a aby o průběhu a výsledcích podrobně a písemně také informovala Stálou komisi pro sdělovací prostředky Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR jako odborný orgán sněmovny, které je Rada ze zákona odpovědna ze své činnosti. Jelikož byla stížnost projednána Radou Českého rozhlasu v roce 2007, žádám také Radu, aby tato stížnost, k ní se vážící korespondence a projednání této stížnosti v plném rozsahu včetně příslušných dokumentů se stalo zvláštní přílohou Výroční zprávy o činnosti Českého rozhlasu za rok 2007, neboť se jedná o závažné pochybení Rady jak po věcné, tak i po formální stránce.**

Žádám Radu, aby dodržela lhůtu pro nové rozhodnutí, kterou si sama určila a která činí 30 dní. Zároveň žádám, abych byl o všech rozhodných skutečnostech v této věci písemně informován.

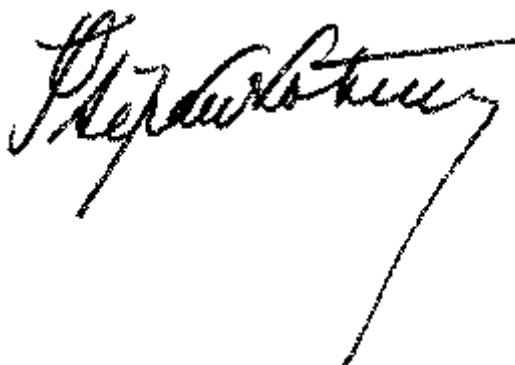
Zároveň si tímto podávám stížnost Parlamentu České republiky na několikrát prokazatelné porušení zákona 484/1991 Sb. a neplnění povinností podle § 6 odst. 3 tohoto zákona Radou Českého rozhlasu a žádám Parlament České republiky aby využil svých zákonných pravomocí a konal v souladu se zákonem o Českém rozhlase, zejména s § 4 odst. 5.. Stálou komisi Parlamentu ČR pro sdělovací prostředky jako odborný orgán Sněmovny pro dohled nad sdělovacími prostředky žádám vzhledem k dosavadní zkušenosti, aby postupovala v projednání této stížnosti bez zbytečného prodloužení a s vědomím toho, že Kodex Českého rozhlasu je podzákonou normou, přímo navazující na zákon o Českém rozhlase. Jeho dodržování je základní povinností novinářů veřejné služby a měřítkem, podle kterého veřejnost posuzuje nejen úroveň a oprávněnost veřejné mediální služby, ale

ve sporných případech i kvalitu práce Rady a poslanců Parlamentu, kteří Kodex schválili a jsou §4 odst. 1 a §4 odst. 5 zákona 484/1991 Sb. ustanoveni do role orgánů odpovědných za dohled nad dodržováním zákona.

Dokument zasílám elektronickou poštou adresátům a stejnopis v listinné podobě do podatelny institucí

V Praze 29. 2. 2008

Ak. soch. Štěpán Kotrba
Videňská 960/56
14200 Praha 4

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Štěpán Kotrba', written in a cursive style.

Rada Českého rozhlasu
Český rozhlas
Vinohradská 12
Praha 1

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR
Předseda
Ing. Miloslav Vlček
Sněmovní 4
Praha 1

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR
Stálá komise pro sdělovací prostředky
Předseda
Mgr. Vítězslav Jandák
Sněmovní 4
Praha 1